

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/301/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216213157
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4216213157.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci - spore žalobcu: BENCONT COLLECTION a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, Bratislava proti žalovanej: F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - W., K. XXXX/XX, o zaplatenie 3.424,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/50/2016-104 zo dňa 19. septembra 2017 - v zamietajúcej časti a výroku o náhrade trov konania, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec v týchto častiach v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 8.8.2016 si Poštová banka, a.s. ako pôvodný žalobca uplatnila voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.968,60 eur s úrokom vo výške 381,06 eur, s úrokom z omeškania vo výške 1.060,55 eur, s 24,5% úrokom ročne zo sumy 1.968,60 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.968,60 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, s poplatkami vo výške 14,38 eur a náhradu trov konania. Uplatnený nárok odôvodnila tým, že 23.5.2013 uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere č. 9900538513, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanej zo strany pôvodného žalobcu poskytnutý úver vo výške podľa zmluvy, pričom sa žalovaná zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach, s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“, vyhotovenej ku dňu 30.4.2016. V dôsledku omeškania žalovanej vzniklo pôvodnému žalobcovi v zmysle Obchodných podmienok pre úver právo požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Poštová banka, a.s. ako pôvodný žalobca si toto právo uplatnila na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanej, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver pôvodnému žalobcovi úrok, pričom v zmluve je dojednaná sadzba vo výške 24,5% ročne. Dátum začatia úročenia od 1.5.2016 je dátum nasledujúci po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 30.4.2016, v ktorej je špecifikovaná pohľadávka vrátane vyčíslených úrokov. Poplatky vo výške 14,38 eur predstavujú náklady, ktoré vyplývajú zo Sadzobníka poplatkov. Žalobca za dôkaz označil zmluvu o úvere, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, listinu Aktuálny stav úveru, výzvu na úhradu dlžnej sumy, Sadzobník poplatkov.

2. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 13.6.2017, uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom, postupca postúpil

okrem iného uvedenej spoločnosti postupníka aj pohľadávku voči žalovanej. Súd na návrh postupníka uznesením zo 17.8.2017 rozhodol o pripustení zmeny na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION a.s. ako nový žalobca.

3. Vyjadrenie žalovanej k žalobe podané nebolo.

4. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

5. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.561,44 eur s 5,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.968,60 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 2.561,44 eur, ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania, v časti 24,5% úroku ročne od 1.5.2016 a v časti poplatkov vo výške 14,38 eur zamietla.

7. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 49,66 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

8. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

9. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi postupcom ako veriteľom a žalovanou bola dňa 23.5.2013 uzavretá zmluva o úvere dostupná pôžička č. 9900538513, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 2.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 72 mesačnými splátkami po 53,- eur, splatnými v 12. deň kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti 1. splátky bol 12.6.2013 a konečná splatnosť úveru bola určená na 12.5.2019, pri úrokovej sadzbe vo výške 24,5%, pri RPMN 27,45% a priemernej RPMN vo výške 19,47%, pri celkovej výške nákladov 1.803,15 eur.

10. Podaním z 9.7.2014 postupca vyhlásil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 9900538513 za predčasne splatnú v celom rozsahu s tým, že túto špecifikoval ako dlžnú istinu vo výške 1.968,60 eur, úrok vo výške 381,06 eur, poplatky za upomienky vo výške 14,38 eur, úhrnom vo výške 2.364,04 eur. Súčasne vyzval žalovanú k úhrade vyčíslenej dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy. Z doručeny na čl. 5 vyplýva, že uvedená výzva bola žalovanej doručená 18.7.2014.

11. Z aktuálneho stavu úveru a špecifikácie na čl. 24 vyplýva, že žalovaná na splátky splatné od 12.6.2013 do 12.8.2013 vrátane plnila, avšak s nasledujúcimi splátkami sa dostala do omeškania, keď splátku splatnú dňa 12.9.2013 uhradila len vo výške 48,17 eur a ďalšie úhrady už ani nerealizovala. Žalovaná do 9.7.2014, kedy bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, mala realizovať 13 splátok po 53,- eur, v úhrnnej výške 689,- eur. Ako vyplýva z aktuálneho stavu úveru a špecifikácie, veriteľ žalovanej započítal z platieb žalovanej v úhrnnej výške 232,61 eur sumu vo výške 31,40 eur na úhradu istiny. Po vyhlásení predčasnej splatnosti postupcom dňa 9.7.2014 žalovaná ďalšie platby nerealizovala.

12. Žalobca v žalobe nešpecifikoval aká suma z tej ktorej mesačnej splátky vo výške 53,- eur splatnej do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pripadla z úhrad žalovanej na splátku istiny a aká suma pripadla na splátku úroku, rovnako ako nešpecifikoval výšku istiny úveru zahrnutú v predčasne zosplatnených splátkach. V rozpore s § 132 ods. 2 CSP odkazoval na listinné dôkazy pripojené k žalobe.

13. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na vykonané dokazovanie (zistený skutkový stav) a citované ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb.), odôvodnil nasledovne:

14. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že postupca, má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o postupcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaná nemala možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o

spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv, predpisom lex specialis. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

15. Pokiaľ v zmluve uzavretej medzi postupcom a žalovanou dňa 23.5.2013 nie sú uvedené žiadne poplatky, žalobca s poukazom na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. nemohol od žalovanej ako spotrebiteľa požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, ktorá navyše, podľa textu zmluvy, nemá ani žiadne prílohy. Prílohou úverovej zmluvy nie sú ani VOP žalobcu, ani OP SÚ, pričom tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu). Z uvedeného dôvodu súd nárok žalobcu v časti uplatneného poplatku vo výške 14,38 eur nepovažoval za dôvodný.

16. Súd uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 1.968,60 eur a úroku do zosplatenia (369,42 eur) s úrokom z omeškania do zosplatenia (11,64 eur) ako aj s úrokom z omeškania (5,15% p.a.) zo sumy 2.338,02 eur (1.968,60 + 369,42) za obdobie po uplynutí lehoty splatnosti predčasne zosplateného úveru, teda od 29.7.2014 až do 30.4.2016 (žalobcom vymedzené obdobie konca vyčíslenia úroku z omeškania) vo výške 211,78 eur považoval za dôvodný.

17. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka Pokiaľ si strany sporu v zmluve dohodli úrokovú sadzbu 24,5% ročne, podľa názoru súdu zostal nepreukázaným nárok žalobcu na 24,5% úrok ročne zo sumy dlžnej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatení úveru, teda po 9.7.2014 až do jej zaplatenia. Uvedeným úrokom sa úročí len istina čerpaného úveru, a to len do splatnosti úveru, v danom prípade do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňa 9.7.2014, pričom úrok zahrnutý v splátkach splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, s úhradou ktorého sa žalovaná dostala do omeškania, bol žalobcovi prisúdený v prísudku sumy 369,42 eur, pozostávajúcej z dlžného zmluvného úroku splatného do predčasného zosplatenia úveru. Po márnom uplynutí lehoty splatnosti splátok úveru a splátok úroku z úveru splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po márnom uplynutí lehoty splatnosti predčasne zosplatennej istiny úveru má veriteľ dlžníka nárok už len na úrok z omeškania, keďže omeškaním dlžníka sa odmena za úver, ktorou nepochybne úrok z úveru je, nezvyšuje. Navyše, je už notoricky známe, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod R 59/98 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do 9.7.2014 (deň, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru). Po uvedenom dni žalobcovi už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti osobitne žalovaného 24,5% úroku z úveru od 1.5.2016 do zaplatenia, ale aj v časti uplatneného vyčísleného úroku z omeškania nad sumu 211,78 eur za obdobie do 30.4.2016, v ktorom je podľa špecifikácie na čl. 48 zahrnutý aj zmluvný úrok, nepovažoval za dôvodnú a zamietol ju. V súlade s týmto právnym názorom súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, resp. č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, resp. č.k. 9Co/927/2015-78 zo 14.9.2016, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s tým aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola už právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

18. Z dlžnej sumy istiny vo výške 1.968,40 eur vznikol žalobcovi nárok na 5,15% úrok z omeškania ročne až do zaplatenia (aj) od 1.5.2016, keď úrok z omeškania do uvedenej doby vo výške 211,78 eur súd žalobcovi aj prisúdil. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 29.7.2014 (začiatok omeškania s úhradou predčasne zosplatennej istiny úveru, na úhradu ktorej bola žalovaná vyzvaná v lehote 10 dní od doručenia výzvy, ktorá bola žalovanej doručená 18.7.2014) bola 0,15%. Súd o úroku z omeškania rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

19. V spore bol žalobca len čiastočne úspešný (74,83%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, ale aj v časti 24,5 % úroku (ktorý po vyčíslení za obdobie od 9.7.2014 len do podania žaloby predstavuje sumu vo výške 1.005,58 eur a do rozhodnutia vo veci sumu 1.543,38 eur), či úroku z omeškania je úspechom žalovanej (25,17%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. S poukazom na § 262 ods. 1 CSP (Civilný

sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z. z.) súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 49,66% náhradu trov konania.

20. Lehotu na plnenie súd žalovanej určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

21. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním v zamietajúcej časti výroku a výroku o náhrade trov konania napadol len žalobca, domáhajúci sa jeho zrušenia v tejto časti (a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie) alternatívne jeho zmeny odvolacím súdom tak, aby jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal mu plnú náhradu trov konania. Podané odvolanie právne dôvodil ustanovením § 365 ods. 1 písm. a/ b/ d/ e/ f/ g/ a h/ CSP. Podľa jeho názoru je predmetné rozhodnutie vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné, keď odôvodnenie rozsudku musí byť formulované spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrenia a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Suma poplatkov vo výške 14,38 Eur pozostáva zo zložiek uvedených v listine „Aktuálny stav úveru“ na prvej strane pri položke „poplatky zaplatené“ (č. l. 24), keď uvedené poplatky boli žalovanému účtované za upomienky pri omeškaní splátky, pričom účelnosť týchto poplatkov je daná najmä predchádzaním vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, keď zároveň dodáva, že voči žalovanému si nárok na zmluvnú pokutu neuplatňuje. Poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C 42/15 a na skutočnosť, že Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, ako aj Sazobník poplatkov upravujú vo svojich ustanoveniach spôsob aj výšku sankcií za omeškanie so splnením zmluvnej povinnosti. Odôvodnenie rozhodnutia v bode 7 je nepreskúmateľné a arbitrárne, pretože nie je zrejmé, z akého právneho predpisu súd vychádzal, keď uzavrel záver, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru on nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. Je zrejmé, že súd a akýkoľvek štátny orgán SR má postupovať na základe a v medziach zákona, čo zaujatím takéhoto právneho názoru súdu bez podpory právnym predpisom zjavne naplnené nebolo. V prípade zmluvného úroku zastáva názor, že ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy, čo znamená, že takéto plnenie je nevyhnutne spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný úrok ako forma odmeny veriteľa za poskytnutie predmetného úveru. S poskytnutím úveru bol teda spätý aj jeho nárok na zmluvné úroky, keď žalovaný si bol tohto nároku vedomý a svojím podpisom zmluvy sa tieto zmluvné úroky zaviazal uhrádzať. Ustanovenie § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka upravuje obdobie, za ktoré má veriteľ nárok na zmluvný úrok. Už z jazykového výkladu je zrejmé, že má nárok na úrok až do splatenia úveru, keď zosplatenie úveru je len zmeny termínu splatnosti nároku, na ktorý má veriteľ nárok. Ak teda je dlžník povinný platiť zmluvné úroky v prípade, ak platí úver v splátkach, odporuje logickému výkladu, aby bol od toho oslobodený v prípade oprávnenej zmeny termínu splatnosti. Úroky predstavujú cenu úveru a dlžník je ich povinný platiť od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní; na povinnosť platiť úroky z úveru nemá vplyv ani zosplatenie úveru, čo vyplýva aj z bodu 6.4. Obchodných podmienok, s ktorými sa žalovaný oboznámil a vyjadril s nimi súhlas svojím podpisom na zmluve. Tento záver konštatoval vo svojom rozhodnutí aj Najvyšší súd Českej republiky, rozsudkom 32 Cdo/3830/2014. Vzhľadom na fakt, že k vráteniu celej poskytnutej istiny doposiaľ nedošlo, nedošlo ani k zániku dohodnutého záväzku žalovaného, v zmysle ktorého je povinný naďalej uhrádzať zmluvne dohodnuté úroky. Ad absurdum, v prípade nepoctivého dlžníka by tento zo špekulatívnych dôvodov mohol bezprostredne po čerpaní úveru pristúpiť k neplateniu dohodnutých splátok, čím by spôsobil predčasnú splatnosť úveru a vyhol by sa tak plateniu dohodnutých zmluvných úrokov. Nesúhlasí tiež s tvrdením súdu, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k hrubej nadvláde veriteľa, nakoľko oba typy úrokov sú diametrálne odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ, nemôže ísť teda o dvojité sankcionovanie žalovaného. Aj v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka existuje popri povinnosti platiť istinu aj povinnosť platiť úroky z omeškania pri už existujúcom peňažnom dlhu. Úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, naproti tomu úroky z omeškania sú sankciou za nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku uvedeného priamo v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania; obidva úroky teda veriteľ môže žiadať popri sebe a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide alebo nejde o občianskoprávny vzťah. Zosplatením úveru nedochádza k zániku zmluvného vzťahu, ale dochádza k zmene obsahu záväzku. Zároveň uvádza, že nie je na pôdach okresných súdov ustálená súdna prax v ich uplatňovaní, keď platnosť i neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku. Na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje zákaz retroaktivity, a teda nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 01.04.2015. Na všetky úverové vzťahy, ktoré vznikli pred 01.04.2015 je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže zákonodarca až s účinnosťou 01.04.2015 určil výnimku,

že spotrebiteľské úverové vzťahy sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Inštitút ochrany spotrebiteľa neznamená jeho absolútnu ochranu a nemožno pod zámienkou narovňavania prirodzených nerovností medzi účastníkmi občianskoprávných vzťahov narúšať princíp rovnosti strán konania. Súd sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy, keď ochranu spotrebiteľa nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti; v tejto súvislosti poukazuje na odlišné stanovisko sudcu a zároveň podpredsedu Ústavného súdu SR JUDr. Milana L'alička.

22. Vyjadrenie žalovanej k podanému odvolaniu podané nebolo.

23. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých častiach podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť (a vec podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) z dôvodu, že je sčasti nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov jeho odôvodnenia, čím došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, ktorý nedostatok v konaní pred odvolacím súdom napraviť nemožno.

24. V danom spore súd prvej inštancie bez procesnej obrany žalovanej riešil danosť uplatneného nároku žalobcu na požadovaný úrok sám, keď predtým konštatoval, že zmluva bola platne a riadne uzatvorená. Súd prvej inštancie svoj záver o tom, že žalobcovi požadovaný úrok z istiny po zosplatnení nepatrí odôvodnil poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998, z ktorého rozhodnutia žiadnu právnu argumentáciu necitoval. Súd prvej inštancie tiež sám svoju právnu argumentáciu k uvedenému právnemu záveru nepodal, keď právnu argumentáciu uvedeného záveru neobsahuje ani spomínané jediné uznesenie Najvyššieho súdu SR ako súdu odvolacieho (nie dovolacieho), ktoré rozhodnutie ustálenú rozhodovaciu prax netvorí a riešilo nárok na úroky z omeškania z úrokov ako súčasť peňažného záväzku dlžníka. Keď preto rozhodnutie - jediné označenie rozhodnutie všeobecného súdu právnu argumentáciu neobsahuje a súd takúto konkrétnu argumentáciu z tohto rozhodnutia do svojho rozhodnutia ani nepojal, mal odvolací súd za to, že rozhodnutie ohľadom tohto právneho záveru súdu prvej inštancie stranám sporu náležité dané nebolo, čo robí jeho rozhodnutie arbitrárnym a nepreskúmateľným. Rovnako súd prvej inštancie ex offo nedal záver k platnosti postúpenia predmetnej pohľadávky bankou na (nového) žalobcu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z. z. (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 = R 60/2018). Súd prvej inštancie sa tiež nevysporiadal s argumentáciou žalovaného ohľadom ďalšieho úročenia istiny úrokom z úveru (výzva súdu na č. I. 45 a vyjadrenie žalobcu na č. I. 48 a s obsahom konkrétnych zmluvných dojednaní Zmluvy o úvere dostupná pôžička). Nakoniec odvolací súd tiež dodáva, že súd prvej inštancie vo veci konal a rozhodoval bez toho, že by pred rozhodnutím boli naplnené zákonné podmienky ustanovenia § 116 ods. 1 a 2 CSP pre doručenie listín žalovanej, ktorá však odvolanie nepodala.

25. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd pomerom 3:0 rozhodol vo veci tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď súd prvej inštancie sa musí v novom rozhodnutí vysporiadať s celou právne významnou argumentáciou žalobcu a svoje rozhodnutie musí zákonným spôsobom odôvodniť, keď zároveň rozhodne aj o trovách strán sporu v celom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).